

Hirdetések

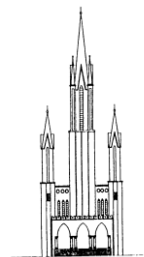
- Kérjük a kedves Testvéreket, hogy a még esedékes **egyházfenntartói járulékot** a lelkészi hivatalban az istentisztelet előtt, vagy hétközben hivatali időben fizessék be. Köszönjük!

- A 2013-as esztendőben is lesz **gyülekezeti kirándulás**. Az úti cél még kialakulóban (Erdély déli része, vagy Délvidék), a tervezett időpont: 2013. április 27-30. Heteken belül lesz program, amelynek részleteiről azonnal tájékoztatjuk a Testvéreket. Szeretettel hívjuk és várjuk a régi és az új, kirándulni vágyó gyülekezeti tagokat!

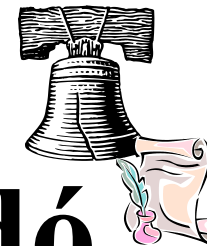
- Örömmel várjuk az újsággal kapcsolatos építő észrevételeket. Kérjük, vessék papírra gondolataikat, s juttassák el azt a lelkészekhez. Épüljünk egymás hite által!

- **Ökumenikus imahetünk** 2013. január 21-27. között lesz a baptista testvéreknél.

- Szeretettel ajánljuk figyelmébe a Testvéreknek gyülekezetünk honlapját. Elérhetőség: www.rpovaros.hu Itt tájékozódhatnak az aktuális programokról, hírekről, és meghallgathatják, illetve letölthetik az igei szolgálatok hanganyagát.

Óvárosi Hírmondó

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Lapja
2012. karácsony hava

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek...”
(Titusz 2,11)

„I have a dream...”- „Van egy álmom...”- kezdte híres beszédét a 80 éve született Martin Luther King, baptista lelkész, aki életével fizetett az egyenlőségért folytatott küzdelméért, de nem csak ő, gondolkodott így.

Ha Istennel kapcsolatban érdekes gondolat álmról beszélni, de Istennek is volt egy álma. Volt egy álma, hogy az őt nagyon sokszor lenéző, nélküle élő embert, aki büszkén jár a maga útján, de a kárhozát útján, újra magához ölelhesse. Volt egy álma, hogy a szakadék, ami közte és az ember közt van, megszűnjön, vagy legalábbis egy híd kösse össze a két oldalt – egy kereszt alakú híd. Volt egy álma, ami évezredek alatt csak álom volt, és látszólag nem történt előrelépés a magvalósulás felé.

Volt egy álma, amit helyettünk álmodott meg és ez az álom 2000 évvel ezelőtt valóra vált.

Az álom azért álom, mert nem látható, nem érezhető, de vágyaink megfoghatatlan és kibogozhatatlan rengetegében mégis él.

Pál viszont mindezt így fogalmazza meg: „*Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek*”.

Mit is akar ezzel Pál elmondani Titusznak, illetve mindannyiunk számára? Isten mindenki számára készítette azt az ajándékot, amiről Pál beszél, nincs kivételezés, nincs kirekesztés. Nem olyan, mint sok állami kedvezmény, segély, lehetőség, pályázat, ami nem vonatkozik mindenkire. Isten nem kirekesztő és megbélyegző, mindenkinek egyenlően kínálja azt a szeretetet, amivel ezt az ajándékot készítette, amivel megelőzte a bölcsek ajándékát. Ez jelent meg, ezt tárta elénk és ez többé már nem álom.

Óvárosi Hírmondó

Cím: 1151. Budapest, Kossuth u. 1.

Telefonszámok:

06/1-307-7082 és 30/690-84-34

Email: rp-ovaros@bpszak.hu

Web: www.rpovaros.hu

Hivatali órák:

Hétfő és szerda: 9-14 óra

Kedd és csütörtök: 14-17 óra

Kiadja:

a Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség

Ahogy az ének fogalmaz: „*Mint titkos bánya mélyiben, formálja terveit, de biztos kézzel hozza föl, mi most még rejtve itt.*”

Úgy tárta elénk ezt az első karácsonykor, mint aki titokban, észrevétlenül személyes ajándékot készít szeretteinek és az ünnep napján előhossa, hogy a megajándékozott gyönyörködhesse benne és örömet találjon.

De hogy is nevezi Pál közvetve Jézust? – Isten üdvözítő kegyelmének. Ezek a mára oly távolian és üresen csengő szavak mindjárt étellel telnek meg és közelebb jönnek hozzánk, illetve közelebb visznek minket Istenhez, ha máshogy fordítjuk a görög szöveget, mert fordíthatjuk úgy is, hogy Isten oltalmazó kedvessége vagy Isten megszabadító jóindulata.

Ha sokszor nem is érezzük, de oltalomra és szabadításra szoruló lény az ember és mi is azok vagyunk kivétel nélkül.

Ezért siet, jobban mondva - sietett elénk Isten, mert Ő nem olyan, mint sok önző és kemény lelkű ember, aki szemrebbenés nélkül elmegy más, nyomorult és tényleges rászoruló mellett. Isten nem akar elmenni mellettünk, nem akar tudomást sem venni rólunk, ezért hozza újra és újra a tudunkra, hogy már nem álom, hanem valóság a szerelme, amivel szeret minket, ahogyan belénk szeretett.

Ezért ünnepelhetjük, sőt ünnepelnünk kell újra és újra a karácsonyt, mert valóban a szeretet ünnepe, csak nem úgy, ahogy nagyon sokan az ajándékozásra céloznak, hanem az Isten szeretetének az ünnepe. Ezért ünnepelhetjük még újra és újra a karácsonyt, mert Isten még mindig várja a tékozló fiait és lányait, hogy megtérjenek a Nélküle való ön- és közpusztító útjaikról.

Erre mutat rá János is, amikor úgy fogalmaz, hogy „*úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta érte...*” és adta Isten Jézusban vérét ezért az ügyért.

Ez az üdvözítő kegyelem, megváltó szerelem jelent meg, vált kézzel foghatóvá az első karácsonykor – bár ezt csak az Isten igazai látják és tudják. Kívánom, hogy Pállal együtt mi is el tudjuk mondani, hogy megjelent számunkra is az Isten üdvözítő kegyelme – személyessé vált Istennek az első ajándéka, amit már régen, de nekünk is készített és csomagolt a betlehemi jászolba: a világ megváltója, az újszülött Jézus, a Krisztus.

Hanvay Zoltán

**A baranyai testvérgyülekezetünk lelkipásztora családjával,
a presbitérium tagjai és az ott élő testvérek,
áldott karácsonyi ünnepet és Jézustól vezetett új esztendőt kívánnak nekünk!**

Szavak

Minden hittanóra elején megkérdezik a gyerekektől, hogy mindenki mondja el a háláját, pl.: mi történt velem a mióta nem találkoztam. Egy-egy szót vagy mondatot, kifejezést vár Kati néni. Ilyenkor valaki gondolkodik, valaki pedig azonnal jelentkezik, és mondja: „holnap informatika lesz”, „pénteken focizunk tesi órán”, „ötös lett a dolgozatom”, „kiesett az első fogam”, „a családdal itt-és itt voltunk vagy éppen hová megyünk”, stb.

Azon gondolkodtam, hogy ha tőlem kérdeznék meg, mit válaszolnék. Talán ilyeneket: „két hét betegség után végre átaludta a kicsi az éjszakát”, „nem fáj a fejem az időjárás változás miatt”. Azon is elméláztam, hogy miért kell gondolkodni a feleleten, miért nem tudunk rögtön válaszolni. Nincs örömünk? Nem ér minket semmilyen jó? Vagy annyi feladatot akasztunk a saját vállunkra nap-mint nap, hogy egy spontán válasz helyett valami nagyon bonyolultra gondolunk? Őszintén? Nem tudom!

Én olyan ember vagyok, akin nem mindig látszik az öröme. De nekem is van örömöm: van munkám, van családom, a barátaim szeretnek, az adventi úrvacsorán részt tudtam venni, és jó érzés volt hallgatni, hallani az igét. Nekem van még egy örömöm, ami szintén a hittanórán hangzott el: valaki állítólag úgy olvasta végig a Bibliát, hogy megszámolta, hogy egy bizonyos kifejezés hányszor fordult elő a Szentírásban. Összesen 365 alkalommal találkozott ezzel a mondattal: „*Ne félj!*”

Én személy szerint sokszor félek, de mégis, abban a pillanatban, amikor Kati néni kimondta ezt a két szót, jól eső érzés fogott el, ott, legbelül. Megnyugtató érzés, hogy az év minden napján úgy indulhatok el otthonról, és úgy érkezhetek haza, hogy fülemben cseng: „Ne félj!”. Ez a két szó bizakodást, biztonságot nyújt ebben a hideg, rohanó világban. Ezek után még mindig van egy örömöm, ami nagyon sokat jelent nekem: hiszek.

Hiszek Istenben. Testvér vagyok. Tartozom egy gyülekezethez, és ha nem jövök, akkor hiányzom másoknak, és a mi a legfontosabb: én is érzem mások és az egyház hiányát. Tartozni valakihez. Tartozni Jézushoz. Tartozni az Úrhoz. „*Ne félj!*” „*Az Isten SZERETET.*” Ez mind-mind öröm. És ha ezt érzem valaki, akkor már nincs egyedül. Örömöm van akkor is, amikor látom gyermekeimet, akik Isten szavait hallgatják hétről-hétre. Remélem, hogy egyszer majd abban az örömben is részem lesz, amikor együtt mehetünk úrvacsorát venni az Úr asztalához. Az úrvacsoráról pedig megint újabb öröm jut eszembe: újra lehet részem a szent jegyek vételében, mert Jézus Krisztus születése napján újra megterítik a szent asztalt.

Én újra megköszönhetem az Úrnak, hogy megint ott állhatok Őelőtte, bűnbocsánatot nyerhetek ingyen való kegyelméből, hit által.

„*Ne félj!*” Ezt a két szót én másképp is ki tudom fejezni arra, két mondatra, amelyek számomra igen kedvesek:

„*Ha az Isten bezárja az ajtókat, valahol biztosan ablakot nyit.*” – (A muzsika hangja, részlet.)

„*Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem.*” (Zsoltárok könyve 121,1.)

Ha ezekre gondolok, nem félek; ha a karácsonyi ígéretre gondolok, nem félek. Nem félek, mert örülök. Örülök az úrvacsorának, az aznap hallott igének, a családi együttlétnek, a meghitt pillanatoknak, a gyerekek örömeinek, mosolyának, de leginkább annak örülök, hogy egy kis időre én is lecsendesedhetek, és újra hallhatom ezeket a szavakat:

„*Csendes éj, szentséges éj,*

Angyalok hangja kél,

Halld a mennyei halleluját,

Szerte zengi e drága szavát:

Krisztus megszabadít, Krisztus megszabadít.

Csendes éj, szentséges éj,

Szív örülj, higgy, remélj,

Isten szent fia hinti reád

Ajka vigaszadó mosolyát:

Krisztus megszületett, Krisztus megszületett.”

Ezekkel a szavakkal szeretnék kívánni mindenkinek áldott ünnepeket és hitben gazdag új esztendőt!

Budapest, 2012. december

Szűcs Erzsébet

ÜNNEPI MENETREND

- December 23. (vasárnap) 16 óra: gyermekkarácsonyi ünnepség, utána szeretetvendégség.
- December 24. (hétfő) 16 óra: pásztorjáték a templom előtt.
- December 25-26. (kedd-szerda) 10 óra: ünnepi istentisztelet, úrvacsoraosztás.
- December 31. (hétfő) 18 óra: óévi hálaadó istentisztelet.
- Január 1. (kedd) 10 óra: újévi segedelemkérő istentisztelet, úrvacsoraosztás.

**A GYÜLEKEZET LELKÉSZEI ÉS PRESBITÉRIUMA,
ÁLDOTT ÜNNEPET, BÉKÉS ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁN!**

Ebben a hónapban történt:

- november 26-december 1. között adventi-bűnbánati előkészítő sorozat volt.
- december első szombatján került sor az adventi koszorúk, karácsonyi kopogtatók és asztaldíszek elkészítésére. Gyönyörű alkotások születtek!

- december 8-án karácsonyi ajándékkészítő délelőtti tartottunk a gyülekezeti teremben.

- december 18-án délután csomagolták a gyermekek és idősek karácsonyi ajándékát.

- december 19-én 17 órára érkeztek az Értelmes Életért Alapítvány lakói gyülekezetünkbe.

Énekekkel, versekkel, zongora-, furulya- és citeraszóval, valamint finom teával és süteményekkel vártuk őket. Isten igéjén keresztül az az üzenet vált hangsúlyossá, hogy karácsony igazi csodája nem a villogó csillagokban, a szebbnél szebb ajándékok özönében és a találkozásokban rejlik, hanem Jézusban ismerhető fel. Ő mindenkihez küldetett, szeretetéből senki nincs kirekesztve, hittel fogadjuk el!

- december 22-én szombaton, 17-20 óra között ifis karácsony volt.

Szeretettel köszönjük a résztvevők jelenlétét, a segítők munkáját!

Juhász Gyula: Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben ...
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígélet,
Ilyenkor decemberben.

Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet

Hallok, szomorún nézek,

A kis Jézuska itt van a közelben,

Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,

S ne csak így decemberben.

(1902.)

Az Elhívás hete - Balatonszemes 2012. június 24-30.

Az Úr kegyelméből ezen a nyáron ismét útra kelt a rákospalotai református ifjúság, hogy egy hétre kiszakadva a hétköznapi rohanásából az Istennek szentelje e rövid, de tartalmas időt. A balatoni fürdőzés mellett kirándulás, és játékos programok is színesítették a tábort. A reggeli és esti áhítatok, illetve csoportfoglalkozások alkalmával változatos igékkel tett bölcsébbé, és erősítette hitünket az Úr.

Az idő igen kegyes volt, hiszen egész héten ragyogó napsütés, és kellemes, időnként perzselő meleg volt a jellemző. A táborban a rendszeresen részt vevő ifjak mellett néhány új fiataalt is köszönthettünk, így a nemrég konfirmált, lelkes leányokat és fiúkat.

A Balatonban való fürdés, a jó hangulatú röplabda csaták, pingpong partik, valamint a foci Európa-bajnokság meccsei között, és a felnőttek által kitalált játékos vetélkedő programok mellett természetesen az Úr felé fordítottuk tekintetünket és szívünket, lelkünket. Hiszen ezért érkezünk ide, Balatonszemesre, hogy egy csendes hetet szenteljünk Istennek.

Gedeon és Máté elhívásán keresztül világossá vált: az elhívás mindenkor dicsőség, az Urat követő emberek élete megváltozik.

A Zebedeus fiúk édesanyjának kérése, melyben kéri Jézust, hogy fiait ültesse jobbjáról és baljáról megmutatta az asszony önzetlenségét, mert nem magának kért valamit, hanem fiainak: Jakabnak és Jánosnak, amire Jézus ezt felelte: *„Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-é a pohárt, a melyet én megiszom? És megkeresztelkedhetek-é azzal a keresetséggel, a mellyel én megkeresztelkedem? ... de az én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz, a kiknek az én Atyám elkészítette.”* (Mt. 20, 22-23). Kért önzetlenül, de nem jót. A mi feladatunk a szolgálat itt a földön, s nem a menny dolgainak intézése.

Mária és Márta történetével segített megérteni, hogy nem az a fontos, hogy kiszolgáljuk az Urat, hanem figyeljünk a szavára, mert Isten nem várja el, hogy minden földi jóval ellásuk, Ő a szívünket kéri, hogy életünket jobbra tegye. *„De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik ő tőle”* (Lk. 10, 42). Ez a szeretet övezte a tábort is, hiszen az Úr minden napon figyel reánk, és mi figyelünk Istenre, s érezzük törődését.

A hithősökön keresztül megtanultuk: a hősök lehetnek hétköznapiak, történelmi cselekedet által híressé váltak, valamint olyanok, kik akár egyetlen tettükkel hőskékké lesznek. Azonban ahogyan Pál zsidókhöz írt levelében írva vagy: *„Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert a ki Isten elé*

járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat a kik Őt keresik.” (Zsid. 11, 6). Hétfőn este filmet néztünk. A hit erejéről, s arról, hogy mi minden nehézséggel szembesülünk a mindennapokban, és Isten segítségével, és hitünk erejével az életünkön változtatni tudunk. A Végtelen Hit című film egy amerikai futball-csapaton és annak edzőjén keresztül mutatja be, hogyan változik meg az ember gondolkodása és hite, filozófiája Isten megtalálása után. Csak ajánlani tudom gyülekezetünk minden tagjának. Kedden délelőtt az áhítat után az utunkat Zamárdi felé irányította az Úr, ahol a kilátót látogattuk meg, s itt tartottuk meg az aznapra rendelt csoportfoglalkozást. A három csoportra osztott táborozókat Hekli Kati (néni), Porcsalmy Zsuzsa és Pétery-Schmidt Zsolt vezette Isten igéje szerint. Ugyanakkor köszönet jár Balog Csengének is, hiszen az áhítatok alkalmával felváltva hirdették Isten igéjét. Az Úr ezen a héten az elhívást, az Őt követők hitének megerősítését rendelte nekünk.

Péntek este a tábortűz mellett először a Biblia megtalált üzenetét s ennek személyes életünkben végbemenő hatását osztottuk meg egymással, majd a táborban ért hétköznapi élményeket elevenítettük fel. A másnap délelőtt a hazaútra készülődés jegyében telt, s volt még egy utolsó, búcsúfürdés a Balatonban. Egyik táborozónk kérése, óhaja ez volt: Bárcsak örökké tartana a szemesi tábor. De, ahogy az Úr válaszolt Kati (néni)n keresztül: Szükséges, hogy a hegyről alámenjünk a völgybe, s ismét meg kell élnünk a hétköznapi nehézségeit, akadályait ahhoz, hogy egy év múlva lélekben tovább erősödvé ismét itt lehessünk, s hívassuk az Istent magunk közé tanítani, erősíteni.

Gavalovits Sándor

„És felkelvén, elméne az ő atyjához...”

Az Úr segítségével elértem a hatvanadik esztendő. Matyóként, önmagát katolikus szigetként meghatározó, Mezőkövesden láttam meg a világot. A matyó név állítólag a reformátusok adta gúnynév, ami azon alapszik, hogy Mátyás király tiszteletére ezen a vidéken a fiúgyerekek nagy részét Mátyásnak keresztelték, aminek a kicsinyített becéző neve a Matyók volt. Így a fiúk jussán lett ebből a katolikus népből Matyók nevű népcsoport. Gyerekkoromban, emlékszem, hogy az Isten dolga asszonyok dolga volt, meg rajtuk keresztül a gyermekek öröme. Így gyerekkorom Istenben gazdag és boldog volt. A férfiak küzdöttek magukkal és a teremtett világgal, így ha a pap családot látogatott, búshangú boros, pálinkás beszélgetésbe merültek el, amiben a világ és nem annyira az Isten dolgait rendezték. Emlékszem, hogy a Karácsonyi éjféli mise idején a két házra lévő kocsma is nyitva volt, így mikor az asszonyok kitódultak a templomból a gyerekekkel, Istennel eltelve, a kocsmából összeszedték a férfiakat és mentek hazafelé.

Édesanyám sok imádságot tanított meg és együtt vagy csak magunkban sokat imádkoztunk. Anyám révén a múltba vesző sváb gyökereket jelöl a családi fáma, apám révén izgatott, a paraszti létben megnyugodni nem tudó kézművesek jelölik ki utamat.

Építész szerettem volna lenni, de keresztapám, aki kőműves volt a családban, rossz példát jelentett. Így a „tanulj, hogy ne kelljen dolgozni” ajánlás adta meg a családi támogatást. DE MIT TANULJAK? Mivel a faluban senki nem tudta mi a vegyészet, így az izgalmas mesés jövőt ígért. Így lettem a „jövő és petrolkémia gyermeke”. Ezzel együtt kollégiumba kerültem, Istent elveszítve feszítettem az új generáció sikermaszkjában.

Ami elveszett nem pótolható. A felnőtteket másolva, sodródtam Isten felé, lettem elsóáldozó, vettem részt a bérmálkozáson, de nem ízleltem meg Isten közelségét, szeretetét, így a veszteségről se volt valós képem. Nem volt napi kenyerem a Biblia, a róla való beszélgetés, gondolkodás. Nem is ismertem igazából Isten ígétjét. Megpróbáltam helytállni, de áldás nélkül maradtam. Sokszor éreztem a süket csendet és ürességet. Könnyvolvasó vagyok, ezért a Biblia is ott állt könyvek között. Nagy bajom idején kezembe vettem, lapoztam, olvastam. Éreztem a rettentő vádat, ami belőle áradt eddigi életem miatt.

Az Úr a gyermekemet küldte hozzám, hogy elhívjon. Így mentem el egy férfi református Cursillóra, inkább apai ráhagyatkozással, mint hitbéli várakozással.

Én csak azt kértem, hogy bár nem vagyok méltó, de ha Jézus szóval szól, meggyógyul az én lelkem. Bűneimet láttam és szívből bántam, láttam azt is, hogy bár a bűn megbocsáttatik, de a bűn következménye itt marad, amit meg kell oldani, el kell rendezni. Gondjaim nem csökkentek, de találtam egy közösséget, ahová vágyom eljutni, mert megértettem, hogy az ige azáltal végzi el jobbító munkáját, hogy megfürdik a különféle emberi lelkekben és a szentlélek jelenlétével mindannyiunkra hat, akik egy-egy alkalommal Jézus nevében egybegyűlünk.

Életemet magyarként, kezemben a Bibliával akarom megélni, nem számít, hogy honnét és miként jöttem, csak az a fontos, hogy itt legyek, várva Jézus eljövételét, számon az igével, szívemben hordozva kishazám valamennyi nyomorultját, Isten koldusaként.

Hajdú János

Ady Endre: Karácsony

Ma tán a béke...

Ma tán a béke ünnepelne,
A Messiásnak volna napja,
Ma mennyé kén' a földnek válni,
Hogy megváltóját befogadja.
Ma úgy kén', hogy egymást öleljék
Szívükre mind az emberek –
De nincs itt hála, nincs itt béke:
Beteg a világ, nagy beteg...

Kihült a szív, elszállt a lélek,
A vágy, a láng csupán a testé;
Heródes minden földi nagyság,
S minden igazság a kereszté...
Elvesztette magát az ember,
Mert lencsén nézi az eget,
Megátkozza világra jöttét –
Beteg a világ, nagy beteg...

Ember ember ellen csatázik,
Mi egyesítsen, nincsen eszme,
Rommá dőlt a Messiás háza,
Tanítása, erkölce veszve...
Oh, de hogy állattá süllyedjen,
Kinek lelke volt, nem lehet...
Hatalmas Ég, új Messiást küldj:
Beteg a világ, nagy beteg...

(1899.)

Végso búcsút vettünk (május-december)

Dr. Tóth Imréné Nagy Hilda,
Reményi Piroska,
Kovács Károly Mihály,
Angyal Lászlóné Bíró Julianna,
Kobza Jánosné Dursánszki Mária,
Rác Imréné Komár Julianna,
Bajusz Kálmánné Szüle Klára,
Samu Jánosné Pruck Erzsébet,
Kocsi Sándor,
Kocsi Sándorné Pável Magdolna (2001-ben),

Tóth Béláné Pap Zsuzsanna,
Szoó Lászlóné,
Ujvári Krisztina,
Nagy István,
Gonda Istvánné Rák Róza,
Kun Emese Julianna testvérünktől.

Molnár János,
Paszternák Lászlóné Toma Julianna,
Bikkes György,
Nagy Lajos,
Boros Jenőné Bogáti Ágnes,

Temetési szolgálat a 2012. esztendőben összesen 26 volt, ebből 9 férfi és 17 nő. A zsolttáros szavaival kívánunk vigasztalást a gyászoló Hozzá-tartozóknak.

„Hajtsd hozzám füledet, hamar szabadíts meg; légy nékem erős kőszálam, erődített házam, hogy megtarts engem. Mert kősziklám és védőváram vagy te; vezess hát engem a te nevedért és vezérelj engemet.” (Zsoltárok 31, 3-4)

Egyházközségünkben a házasságkötéseket és a keresztelési szolgálatokat 3 a lelkésszel lefolytatott beszélgetés, és legalább 3 istentiszteleten való részvétel kell, hogy megelőzze. Ezek a találkozások lehetőséget adnak a megismerkedésre, Isten igei útmutatásának felismerésére és a közösségbe való betago-lódásra. Kérjük, ismerjék fel, és fogadják el ennek szükség-szerűségét! Köszönjük!

Házasságkötés a 2012. esztendőben 5 volt, ebből 1 tiszta és 4 vegyes.

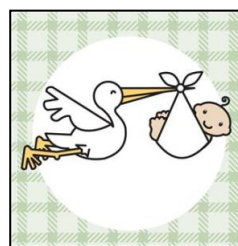
Kívánjuk, hogy az Úr Jézus Krisztus legyen szilárd alapja a házasság épületeknek!

Házasságot kötött (július-augusztus)

Tapaszi Zsuzsanna rk. és Hártó István ref.,
Farkas Kálmán és Zöldesi Réka ref.,
Gáti Zsigmond Zoltán ref, Puskás Mónika ref.,
Ábri László Boldizsár ref, Sohonyay Katinka Rózsa rk.,
Lenhart Gábor, Tóth Magdolna ref. testvérünk.

„És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építettett.” (Máté 7,25)

Megkereszteltük (június-december)

Baloghy György ref. és Kanabé Szilvia gyermekét *Bendegúzt*; Faragó Norbert rk. és Krasszel Petra ref. gyermekét *Annát*; Molnár Imre rk. és Virág Anasztázia ref. gyermekét *Rubinát*; Fábrián János ref. és Máté Viktória ref. gyermekét *Mártát*; Rőcsei Norbert ref. és Miriszlai Csilla ref. gyermekét *Csanádot*;

Marsall Gábor rk. és Karsai Bernadett ref. gyermekét *Olíviát*;
Naszvadi Zoltán és Szabó Erzsébet ref. gyermekét *Emmát*;
Horváth Tamás ref. és Szőcs Anikó ref. gyermekét *Ádámot*;
Fischel József rk. és Besenyi Éva ref. gyermekét *Dávid Józsefet*;
Nyíri Péter ref. és Tóth Tünde rk. gyermekét *Nikolettet*;
Szentiványi Balázs ref. és Somogyi Judit rk. gyermekét *Csanádot*;
Mihályi István rk. és Végh Tímea ref. gyermekét *Hannát*;
Jobbágy István ref. és Óvári Gabriella rk. gyermekét *Emmát*;
Lajti Miklós rk. és Vincze Éva ref. gyermekét *Dánielt*;
Tóth Sándor ref. és Domokos Andrea rk. gyermekét *Zsófiát*;
Tóth Sándor ref. és Horváth Alexandra rk. gyermekét *Lilient*;
Jakus Gergely ref. és Alexi Zsófia ref. gyermekét *Hubát*.

A keresztség sákramentumába a 2012. esztendőben 20 gyermek részesült, ebből 8 fiú és 12 lány. Az Úr Isten adjon testi-, lelki erőt a kimondott fogadalom teljesítéséhez.

„Útjaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem. Vezess engem a te igazságodban és taníts engem, mert te vagy az én szabadító Istenem, mindennap várlak téged.” (Zsoltárok 25, 4-5.)